

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Strasbourg, 17 mai 2017
(OR. en)**

**2014/0059 (COD)
LEX 1727**

**PE-CONS 60/1/16
REV 1**

**WTO 366
COMER 134
RELEX 1073
UD 274
CODEC 1896**

**REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
DE STABILIRE A UNOR OBLIGAȚII DE DILIGENȚĂ
NECESARĂ ÎN CADRUL LANȚULUI DE APROVIZIONARE
CARE REVIN IMPORTATORILOR DIN UNIUNE DE STANIU, TANTAL ȘI TUNGSTEN,
DE MINEREURI ALE ACESTORA ȘI DE AUR
PROVENIND DIN ZONE DE CONFLICT ȘI DIN ZONE CU RISC RIDICAT**

Regulamentul (UE) 2017/... al Parlamentului European și al Consiliului

din 17 mai 2017

de stabilire a unor obligații de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare care revin importatorilor din Uniune de staniu, tantal și tungsten, de minereuri ale acestora și de aur provenind din zone de conflict și din zone cu risc ridicat

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară¹,

¹ Poziția Parlamentului European din 16 martie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 3 aprilie 2017.

întrucât:

- (1) Deși prezintă un potențial important pentru dezvoltare, resursele minerale naturale din zonele de conflict sau din zonele cu risc ridicat pot constitui cauza unor dispute atunci când veniturile obținute de pe urma acestora alimentează declanșarea sau continuarea unui conflict violent, subminând acțiunile în direcția dezvoltării, a bunei guvernante și a statului de drept. În astfel de zone, ruperea legăturii dintre conflict și exploatarea ilegală a mineralelor este un element esențial pentru garantarea păcii, a dezvoltării și a stabilității.
- (2) Provocarea reprezentată de dorința de a preveni finanțarea grupurilor armate și a forțelor de securitate în regiunile bogate în resurse a fost preluată de către guverne și organizațiile internaționale, împreună cu operatori economici și organizații ale societății civile, inclusiv cu organizațiile pentru femei care se află în prim plan în ceea ce privește atragerea atenției asupra condițiilor de exploatare impuse de aceste grupuri și forțe, precum și asupra violului și violenței folosite pentru a controla populațiile locale.
- (3) Încălcărilor drepturilor omului sunt frecvente în zonele de conflict și în zonele cu risc ridicat bogate în resurse și pot include munca infantilă, violența sexuală, dispariția de persoane, strămutările forțate și distrugerea unor situri cu importanță culturală sau religioasă.

- (4) Uniunea a fost angajată în mod activ într-o inițiativă a Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) pentru a promova aprovizionarea responsabilă cu minerale din zonele de conflict, având drept rezultat un proces implicând multiple părți interesate și susținut de guverne care a condus la adoptarea Orientărilor OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone de conflict și din zone cu risc ridicat (denumite în continuare „Orientările OCDE privind diligența necesară”), inclusiv toate anexele și completările la acestea. În mai 2011, Consiliul ministerial al OCDE a recomandat promovarea în mod activ a respectării orientărilor respective.
- (5) Conceptul de aprovizionare responsabilă este menționat în Orientările actualizate ale OCDE pentru întreprinderile multinaționale¹ și este în concordanță cu Principiile directoare ale ONU privind afacerile și cele privind drepturile omului². Documentele menționate vizează promovarea practicilor privind diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare atunci când întreprinderile se aprovizionează din zone afectate de conflict și instabilitate. La cel mai înalt nivel internațional, Rezoluția 1952(2010) a Consiliului de Securitate al ONU a vizat în mod specific Republica Democratică Congo (RDC) și vecinii acesteia din Africa Centrală, solicitând respectarea diligenței necesare în cadrul lanțului de aprovizionare. În continuarea respectivei rezoluții, grupul de experți al ONU privind Republica Democratică Congo a promovat, de asemenea, conformitatea cu Orientările OCDE privind diligența necesară.

¹ Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale, OCDE, ediția din 2011.

² Principii directoare privind afacerile și cele privind drepturile omului pentru punerea în aplicare a cadrului „Protecție, respect și măsuri reparatorii” al ONU, aprobate de Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU în rezoluția sa 17/4 din 6 iulie 2011 (A/HRC/RES/17/4).

- (6) Pe lângă inițiativele multilaterale, la 15 decembrie 2010, șefii de stat și de guvern din Regiunea Marilor Lacuri Africane și-au luat un angajament politic în Lusaka de a lupta împotriva exploatării ilegale a resurselor naturale în regiune și au aprobat, printre altele, un mecanism de certificare regional bazat pe Orientările OCDE privind diligența necesară.
- (7) Prezentul regulament, prin controlul comerțului cu minerale provenind din zonele de conflict, reprezintă unul dintre mijloacele de eliminare a finanțării grupurilor armate. Acțiunile în materie de politică externă și de dezvoltare ale Uniunii contribuie, de asemenea, la combaterea corupției la nivel local, la consolidarea frontierelor și la asigurarea unei formări corespunzătoare pentru populațiile locale și reprezentanții acestora, pentru a le permite să identifice cu mai multă ușurință practicile abuzive.
- (8) În comunicarea sa din 4 noiembrie 2008 intitulată „Inițiativa privind materiile prime: satisfacerea necesităților noastre esențiale pentru asigurarea creșterii economice și locurilor de muncă în Europa”, Comisia a recunoscut că asigurarea unui acces fiabil și constant la materii prime este un factor important pentru competitivitatea Uniunii. Inițiativa privind materiile prime (IMP) cuprinsă în respectiva comunicare a Comisiei reprezintă o strategie integrată care vizează să răspundă diferitelor provocări legate de accesul la materii prime neagricole și neenergetice. Această inițiativă recunoaște și promovează finanțarea, precum și transparența lanțului de aprovizionare și aplicarea standardelor privind responsabilitatea socială a întreprinderilor.

- (9) În rezoluțiile sale din 7 octombrie 2010, din 8 martie 2011, din 5 iulie 2011 și din 26 februarie 2014, Parlamentul European a solicitat Uniunii să adopte un text legislativ în conformitate cu Legea americană privind mineralele care fac obiectul unor conflicte, și anume, cu articolul 1502 din Legea Dodd-Frank pentru reforma Wall Street și protecția consumatorilor (*Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act*). În comunicarea sa din 2 februarie 2011 intitulată „Abordarea provocărilor de pe piețele de mărfuri și privind materiile prime” și în cea din 27 ianuarie 2012 intitulată „Comerț, creștere și dezvoltare – Adaptarea politicii comerciale și de investiții pentru țările care au cel mai mult nevoie de sprijin”, Comisia și-a anunțat intenția de a analiza noi modalități de îmbunătățire a transparenței la nivelul lanțului de aprovizionare, inclusiv aspectele privind diligența necesară. În cea de-a doua comunicare și în concordanță cu angajamentul pe care și l-a asumat în mai 2011, în cadrul Consiliului ministerial al OCDE, Comisia a promovat, de asemenea, un sprijin mai consistent pentru Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale și Orientările OCDE privind diligența necesară, precum și pentru utilizarea acestora, inclusiv în afara calității de membru al OCDE.
- (10) Cetățenii Uniunii și actorii societății civile au atras atenția asupra faptului că operatorii economici din Uniune nu sunt considerați responsabili pentru eventuala lor legătură cu extracția și comerțul ilicit de minerale din zonele de conflict. Astfel de minerale, prezente eventual în produsele de consum, leagă consumatorii de conflictele din afara Uniunii. Drept urmare, consumatorii sunt indirect legați de conflictele care au efecte grave asupra drepturilor omului, în special asupra drepturilor femeii, deoarece grupurile armate folosesc frecvent violul în masă ca strategie deliberată de a intimida și controla populațiile locale pentru a-și proteja interesele. Pentru aceste motive, cetățenii Uniunii au solicitat Comisiei, mai ales prin intermediul petițiilor, să prezinte Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă pentru ca operatorii economici să fie considerați responsabili în temeiul orientărilor relevante, astfel cum au fost stabilite de ONU și OCDE.

- (11) În contextul prezentului regulament și în conformitate cu Orientările OCDE privind diligența necesară, diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare reprezintă un proces permanent, proactiv și reactiv, prin care operatorii economici își monitorizează și își administrează achizițiile și vânzările în vederea garantării faptului că nu contribuie la conflicte sau la impacturile negative ale acestora.
- (12) Auditarea de către o parte terță a practicilor unui operator economic privind diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare garantează credibilitatea în beneficiul operatorilor economici din aval și contribuie la îmbunătățirea practicilor privind diligența necesară în amonte.
- (13) Raportarea publică de către un operator economic cu privire la politicile și practicile sale privind diligența în cadrul lanțului de aprovizionare oferă transparența necesară pentru a genera încrederea publică în măsurile adoptate de către operatorii economici.

- (14) Importatorii din Uniune își asumă în mod individual responsabilitatea de a se conforma obligațiilor de diligență necesară prevăzute de prezentul regulament. Cu toate acestea, multe dintre sistemele de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare care funcționează în prezent sau vor fi instituite în viitor (denumite în continuare „sisteme de diligență necesară”) ar putea contribui la realizarea obiectivelor prezentului regulament. Există deja sisteme de diligență necesară al căror obiectiv îl constituie întreruperea legăturii dintre conflicte și aprovizionarea cu staniu, tantal, tungsten și aur. Aceste sisteme utilizează audituri independente efectuate de părți terțe pentru a certifica topitoriile și rafinăriile care au instituit sisteme menite să asigure o aprovizionare responsabilă cu minerale. Aceste sisteme ar trebui să poată fi recunoscute în sistemul Uniunii de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare (denumit în continuare „sistemul Uniunii”). Metodologia și criteriile utilizate pentru a recunoaște astfel de sisteme ca fiind echivalente cu cerințele prezentului regulament ar trebui să fie stabilite printr-un act delegat, pentru a le permite operatorilor economici individuali care sunt membri ai sistemelor respective să se conformeze cerințelor prezentului regulament și a evita dubla auditare. Aceste sisteme ar trebui să integreze principiile generale referitoare la diligență necesară, să garanteze faptul că cerințele impuse sunt în conformitate cu Orientările OCDE privind diligență necesară și să îndeplinească anumite cerințe procedurale, spre exemplu în ceea ce privește angajamentul părților interesate, mecanismele de reclamații și capacitatea de reacție.

- (15) Operatorii economici din Uniune și-au exprimat, prin intermediul consultărilor publice, interesul față de aprovizionarea responsabilă cu minerale și au comunicat informații cu privire la sistemele actuale de diligență necesară instituite pentru a urmări obiectivele acestora în materie de responsabilitate socială corporativă, pentru a răspunde solicitărilor din partea clienților sau pentru a asigura securitatea livrărilor acestora. Cu toate acestea, operatorii economici din Uniune au raportat, de asemenea, nenumărate dificultăți și probleme de ordin practic în ceea ce privește exercitarea diligenței necesare în cadrul lanțului de aprovizionare, ca urmare a lanțurilor de aprovizionare globale lungi și complexe, implicând un număr ridicat de operatori economici, care sunt deseori prea puțin conștienți sau preocupați de aspectele etice. Comisia ar trebui să evalueze costurile aprovizionării responsabile și ale auditurilor efectuate de către terți, consecințele administrative ale acestor audituri și potențialul lor impact asupra competitivității, mai ales în cazul întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), și ar trebui să informeze Parlamentul European și Consiliul cu privire la constatările sale. Comisia ar trebui să garanteze faptul că microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii beneficiază de asistență tehnică adecvată și ar trebui să faciliteze schimbul de informații în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament. Microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii stabilite în Uniune care importă minerale și metale ar trebui, în consecință, să beneficieze de măsurile prevăzute de programul COSME instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1287/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1287/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a unui program pentru competitivitatea întreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (COSME) (2014-2020) și de abrogare a Deciziei nr. 1639/2006/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 33).

- (16) Topitoriile și rafinăriile reprezintă o verigă importantă în cadrul lanțurilor de aprovizionare mondiale cu minerale, deoarece, în mod obișnuit, acestea constituie ultima etapă în care diligența necesară poate fi asigurată în mod efectiv, prin colectarea, dezvăluirea și verificarea informațiilor privind proveniența mineralelor și lanțul de custodie. După această etapă de transformare, deseori se consideră nerealizabilă urmărirea originii mineralelor. Același principiu se aplică metalelor reciclate, care au trecut și prin etape ulterioare în cadrul procesului de transformare. Prin urmare, o listă a Uniunii cu topitoriile și rafinăriile responsabile de la nivel mondial ar putea furniza transparență și siguranță operatorilor economici din aval cu privire la practicile privind diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare. În conformitate cu Orientările OCDE privind diligența necesară, operatorii economici din amonte, cum ar fi topitoriile și rafinăriile, ar trebui să facă obiectul unui audit efectuat de terți independenți care să analizeze practicile lor referitoare la diligența necesară în lanțul de aprovizionare, în vederea includerii lor și pe lista topitoriilor și rafinăriilor responsabile de la nivel mondial.
- (17) Este extrem de important ca dispozițiile prezentului regulament să fie respectate de către importatorii din Uniune de minerale și metale incluse în domeniul său de aplicare, inclusiv de către topitoriile și rafinăriile din Uniune care importă și prelucrează minerale și concentrate ale acestora.
- (18) Pentru a asigura funcționarea adecvată a sistemului Uniunii, garantând totodată faptul că marea majoritate a mineralelor și metalelor incluse în domeniul de aplicare a prezentului regulament și importate în Uniune intră sub incidența cerințelor prevăzute de prezentul regulament, dispozițiile regulamentului nu ar trebui să se aplice în situațiile în care volumul anual al fiecărui mineral sau metal relevant importat de către importatori din Uniune este inferior pragului de volum corespunzător prevăzut în anexa I la prezentul regulament.

- (19) Pentru a asigura funcționarea adecvată a sistemului Uniunii și a facilita evaluarea sistemelor de diligență necesară care ar putea fi recunoscute în temeiul prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea conținutului anexei I la prezentul regulament prin stabilirea și modificarea pragurilor de volum pentru mineralele și metalele relevante și în ceea ce privește stabilirea metodologiei și a criteriilor care trebuie respectate în vederea realizării evaluării menționate anterior, ținând seama, în acest context, de activitatea OCDE. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare¹. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (20) Autoritățile competente din statele membre ar trebui să fie responsabile cu asigurarea respectării uniforme a cerințelor relevante de către importatorii din Uniune de minerale sau metale incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament, prin efectuarea unor verificări *ex post*. Evidența verificărilor respective ar trebui păstrată timp de cel puțin cinci ani. Ar trebui să li se solicite statelor membre să stabilească normele aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament.

¹ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (21) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare. Competențele de executare cu privire la recunoașterea echivalenței sistemelor de diligență necesară, la retragerea recunoașterii echivalenței în cazul unor deficiențe, precum și la instituirea unei liste cu topitoriile și rafinăriile responsabile de la nivel mondial ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹. Având în vedere natura actelor respective de punere în aplicare, ținând cont de competențele discreționare limitate ale Comisiei întrucât actele respective ar trebui să aibă la bază metodologia și criteriile care urmează să fie adoptate prin intermediul unui act delegat pentru recunoașterea sistemelor de diligență necesară de către Comisie, procedura de consultare este considerată a fi procedura corespunzătoare pentru adoptarea respectivelor acte de punere în aplicare.
- (22) Pentru a se garanta punerea eficientă în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se prevadă o perioadă de tranziție pentru a permite, printre altele, înființarea autorităților competente ale statelor membre, pentru a-i permite Comisiei să recunoască sistemele de diligență necesară și pentru ca operatorii economici să se familiarizeze cu obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament.

¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (23) Comisia și Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate ar trebui să revizuiască în mod periodic ajutorul financiar pe care îl acordă și angajamentele politice asumate față de zonele de conflict și zonele cu risc ridicat din care sunt extrase staniul, tantalul, tungstenul și aurul, în special față de zona Marilor Lacuri Africane, pentru a asigura coerența politicilor și pentru a stimula și consolida respectarea bunei guvernante, a statului de drept și a principiului extracției etice.
- (24) Comisia ar trebui să raporteze cu regularitate către Parlamentul European și către Consiliu în legătură cu efectele sistemului Uniunii instituit de prezentul regulament. Până la 1 ianuarie 2023 și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia ar trebui să revizuiască funcționarea și eficacitatea sistemului Uniunii, precum și impactul său la nivel local în ceea ce privește promovarea aprovizionării responsabile cu mineralele incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament din zonele de conflict și zonele cu risc ridicat și impactul său asupra operatorilor economici din Uniune, inclusiv asupra IMM-urilor, și ar trebui să raporteze Parlamentului European și Consiliului. Rapoartele respective pot fi însoțite, dacă este necesar, de propuneri legislative adecvate, care pot include măsuri obligatorii suplimentare.

- (25) În Comunicarea comună din 5 martie 2014 intitulată „Aprovizionarea responsabilă cu minerale provenind din zone de conflict și din zone cu risc ridicat: către o abordare integrată la nivelul UE” (Comunicarea comună din 5 martie 2014), Comisia și Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate s-au angajat să pună în aplicare măsurile de însoțire menite să permită instituirea unei abordări integrate a Uniunii cu privire la aprovizionarea responsabilă, în paralel cu prezentul regulament, cu scopul de a se ajunge la un nivel ridicat de participare a operatorilor economici în sistemul Uniunii prevăzut în prezentul regulament, dar și de a se garanta o abordare globală, consecventă și cuprinzătoare pentru a promova aprovizionarea responsabilă din zonele afectate de conflicte și cele cu risc ridicat.
- (26) Măsurile adoptate pentru a preveni utilizarea profiturilor obținute din comerțul cu minerale și metale în scopul finanțării conflictelor armate, având la bază eforturi de asigurare a transparenței și a respectării diligenței necesare, vor sprijini totodată buna guvernanță și dezvoltarea economică sustenabilă. Prin urmare, prezentul regulament vizează în mod secundar și anumite aspecte care intră sub incidența politicii de cooperare pentru dezvoltare a Uniunii, pe lângă aspectele referitoare la politica comercială comună a Uniunii, vizată cu prioritate de prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament instituie un sistem al Uniunii cu privire la diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare (denumit în continuare „sistemul Uniunii”) în vederea reducerii posibilităților grupurilor armate și forțelor de securitate de a comercializa staniu, tantal și tungsten, minereurile acestora și aur. Prezentul regulament este conceput cu scopul de a furniza transparență și siguranță în ceea ce privește practicile de aprovizionare ale importatorilor din Uniune și ale topitoriilor și ale rafinăriilor care se aprovizionează din zone de conflict și din zone cu risc ridicat.
- (2) Prezentul regulament prevede obligații privind diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare pentru importatorii din Uniune de minerale sau metale care conțin sau sunt compuse din staniu, tantal, tungsten sau aur, astfel cum sunt prevăzute în anexa I.
- (3) Prezentul regulament nu se aplică importatorilor din Uniune de minerale sau metale în cazul în care volumul anual al fiecăruia dintre mineralele sau metalele corespunzătoare importat de către aceștia este inferior pragului de volum prevăzut în anexa I.

Valoarea tuturor pragurilor de volum se stabilește astfel încât să se garanteze faptul că un procent semnificativ al volumului total al fiecărui mineral sau metal care este importat în Uniune, aferent fiecărui cod din nomenclatura combinată, dar nu mai puțin de 95 % din volumul total al importurilor respective, intră sub incidența dispozițiilor prezentului regulament cu privire la obligațiile importatorilor din Uniune.

- (4) Comisia adoptă un act delegat, în conformitate cu articolele 18 și 19, dacă este fezabil până la data de 1 aprilie 2020, dar nu mai târziu de 1 iulie 2020, pentru a modifica anexa I, prin stabilirea pragurilor de volum aplicabile minereurilor de tantal sau niobiu și concentratelor lor, minereurilor de aur și concentratelor lor, oxizilor și hidroxizilor de staniu, tantalajilor și carburilor de tantal.

- (5) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolele 18 și 19, acte delegate pentru a modifica pragurile existente prevăzute în anexa I, la fiecare trei ani ulterior datei de 1 ianuarie 2021.
- (6) Cu excepția articolului 7 alineatul (4), prezentul regulament nu se aplică metalelor reciclate.
- (7) Prezentul regulament nu se aplică stocurilor pentru care un importator al Uniunii demonstrează că acestea au fost constituite în forma lor actuală înainte de 1 februarie 2013, la o dată ce poate fi verificată.
- (8) Prezentul regulament se aplică mineralelor și metalelor menționate în anexa I care sunt obținute ca subproduse, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (t).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „minerale” înseamnă, astfel cum sunt prevăzute în anexa I partea A, următoarele:
 - minereuri și concentrate care conțin staniu, tantal sau tungsten; și
 - aur;
- (b) „metale” înseamnă metale care conțin sau care sunt formate din staniu, tantal, tungsten sau aur, astfel cum sunt prevăzute în anexa I partea B;

- (c) „lanț de aprovizionare cu minerale” înseamnă sistemul de activități, organizații, actori, tehnologie, informații, resurse și servicii implicate în transportul și prelucrarea mineralelor de la locul de extracție până la încorporarea acestora în produsul final;
- (d) „diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare” înseamnă obligațiile importatorilor din Uniune de staniu, tantal și tungsten, minereurile acestora și aur privind sistemele lor de gestionare, gestionarea riscurilor, auditurile efectuate de terți independenți și divulgarea informațiilor, în vederea identificării și a abordării riscurilor reale și potențiale legate de zonele de conflict și zonele cu risc ridicat, pentru a preveni și a diminua impacturile negative asociate cu activitățile lor de aprovizionare;
- (e) „sistem de trasabilitate a lanțului de custodie sau a lanțului de aprovizionare” înseamnă o evidență a seriei de operatori economici care dețin custodia mineralelor și metalelor pe măsură ce acestea parcurg un lanț de aprovizionare;
- (f) „zone de conflict și zone cu risc ridicat” înseamnă zone de pe teritoriul unui stat cu conflicte armate sau zone vulnerabile în urma unor conflicte și zone care se confruntă cu o guvernare și o securitate deficitară sau cu lipsa acestora, precum statele în disoluție, precum și cu încălcări răspândite și sistematice ale dreptului internațional, inclusiv cu abuzuri cu privire la drepturile omului;
- (g) „grupuri armate și forțe de securitate” înseamnă grupuri menționate în anexa II la Orientările OCDE privind diligența necesară;
- (h) „topitorie și rafinărie” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ale cărei activități constituie forme ale metalurgiei extractive care implică etape de prelucrare cu scopul de a produce un metal dintr-un mineral;

- (i) „topitorii și rafinării responsabile de la nivel mondial” înseamnă topitoriile și rafinăriile localizate pe teritoriul Uniunii sau în afara acesteia care îndeplinesc cerințele prevăzute de prezentul regulament;
- (j) „în amonte” înseamnă segmentul din lanțul de aprovizionare cu minerale de la locurile de extracție până la topitorii și rafinării, inclusiv;
- (k) „în aval” înseamnă segmentul din lanțul de aprovizionare cu metale care urmează segmentului reprezentat de topitorii și rafinării și se încheie cu produsul final;
- (l) „importator din Uniune” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care declară minerale sau metale în vederea punerii lor în liberă circulație, în sensul articolului 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹ sau orice persoană fizică sau juridică în numele căreia se face o astfel de declarație, astfel cum este prevăzut în elementele de date 3/15 și 3/16 în conformitate cu anexa B la Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei²;
- (m) „sistem de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare” sau „sistem de diligență necesară” înseamnă o combinație de proceduri, instrumente sau mecanisme voluntare de diligență necesară existente în cadrul unui lanț de aprovizionare, inclusiv audituri efectuate de terți independenți, concepute și supravegheate de guverne, de asociațiile sectoriale sau de alte grupări de organizații interesate;
- (n) „autorități competente din statele membre” înseamnă una sau mai multe autorități desemnate de statele membre în conformitate cu articolul 10 cu cunoștințe în ceea ce privește materiile prime, procesele industriale și auditul;

¹ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

² Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 1).

- (o) „Orientările OCDE privind diligența necesară” înseamnă Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat (a doua ediție, OCDE 2013), inclusiv toate anexele și suplimentele la acest document;
- (p) „mecanism de reclamații” înseamnă un mecanism de avertizare timpurie în vederea conștientizării riscurilor, care permite oricărei părți interesate, inclusiv denunțătorilor, să își exprime preocupările cu privire la circumstanțele extracției, comerțului, manipulării și exportului de minerale în zonele de conflict și zonele cu risc ridicat;
- (q) „politica privind modelul de lanț de aprovizionare” înseamnă o politică privind lanțul de aprovizionare care este conformă cu anexa II la Orientările OCDE privind diligența necesară, subliniind riscurile impacturilor negative semnificative care pot fi asociate cu extracția, comerțul, manipularea și exportul de minerale din zonele de conflict și din zonele cu risc ridicat;
- (r) „plan de gestionare a riscurilor” înseamnă răspunsul scris al unui importator din Uniune la riscurile identificate în cadrul lanțului de aprovizionare pe baza anexei III la Orientările OCDE privind diligența necesară;
- (s) „metale reciclate” înseamnă produse de consum recuperate aflate în etapa utilizării finale sau după consum, sau deșeuri de metale prelucrate apărute în timpul procesului de fabricație, care includ materiale metalice excedentare, depășite, defecte și în stare de deșeuri care conțin metale rafinate sau prelucrate care sunt adecvate pentru reciclare în producția de staniu, tantal, tungsten sau aur. În sensul prezentei definiții, mineralele parțial prelucrate, neprelucrate sau subprodusele obținute dintr-un alt minereu nu constituie metale reciclate;

- (t) „subprodus” înseamnă un mineral sau metal inclus în domeniul de aplicare a prezentului regulament care a fost obținut în urma prelucrării unui mineral sau metal neinclus în domeniul de aplicare a prezentului regulament care nu ar fi fost obținut dacă procesul de prelucrare a mineralului sau metalului primar neinclus în domeniul de aplicare a prezentului regulament nu ar fi avut loc;
- (u) „dată verificabilă” înseamnă o dată care poate fi verificată prin controlul marcajului fizic al datei aplicat pe produse sau a listelor de inventar.

Articolul 3

Respectarea de către importatorii din Uniune a obligațiilor privind diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare

- (1) Importatorii din Uniune de minerale sau de metale respectă obligațiile privind diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare stabilite în regulament și păstrează documente care să dovedească faptul că își respectă obligațiile respective, inclusiv rezultatele auditurilor efectuate de o parte terță independentă.
- (2) Autoritățile competente din statele membre au responsabilitatea de a efectua verificări *ex post* adecvate în conformitate cu articolul 11.
- (3) În conformitate cu articolul 8 alineatul (1), părțile interesate pot sesiza Comisia pentru a obține recunoașterea sistemelor lor de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare de către Comisie, cu scopul de a facilita îndeplinirea obligației de respectare a cerințelor relevante prevăzute la articolele 4-7 de către importatorii din Uniune.

Articolul 4
Obligații privind sistemul de gestionare

Importatorii din Uniune de minerale sau de metale:

- (a) adoptă și comunică în mod clar furnizorilor lor și publicului informații actualizate cu privire la politica lor privind lanțul de aprovizionare pentru mineralele și metalele care ar putea proveni din zone de conflict și zone cu risc ridicat;
- (b) integrează în politica lor privind lanțul de aprovizionare standardele conform cărora se va exercita diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare, în conformitate cu standardele stabilite în politica privind modelul de lanț de aprovizionare din anexa II la Orientările OCDE privind diligența necesară;
- (c) își structurează sistemele interne de gestionare pentru a sprijini diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare, atribuind personalului de conducere, atunci când importatorul din Uniune nu este o persoană fizică, responsabilitatea de a supraveghea procesul referitor la diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare și mențin o evidență a acestor sisteme pentru o perioadă de cel puțin cinci ani;
- (d) își consolidează angajamentul cu furnizorii integrând politica lor privind lanțul de aprovizionare în contractele și acordurile încheiate cu furnizorii, în conformitate cu anexa II la Orientările OCDE privind diligența necesară;
- (e) stabilesc un mecanism de reclamații la nivelul întreprinderii ca sistem de avertizare timpurie în vederea conștientizării riscurilor sau furnizează un astfel de mecanism prin acorduri de colaborare cu alți operatori economici sau organizații, sau prin facilitarea apelării la un expert sau la un organism extern precum un ombudsman;

- (f) în ceea ce privește mineralele, stabilesc un sistem de trasabilitate a lanțului de custodie sau a lanțului de aprovizionare care furnizează, pe baza unor documente, următoarele informații:
- (i) descrierea mineralului, inclusiv denumirea comercială și tipul acestuia;
 - (ii) numele și adresa furnizorului căruia i s-a adresat importatorul din Uniune;
 - (iii) țara de proveniență a mineralelor;
 - (iv) cantitățile extrase, dacă sunt disponibile, exprimate în volum sau în greutate, și datele extragerii acestora;
 - (v) atunci când mineralele provin din zone de conflict și zone cu risc ridicat sau, atunci când importatorul din Uniune a constatat existența altor riscuri în cadrul lanțului de aprovizionare, care sunt enumerate în Orientările OCDE privind diligența necesară, se oferă informații suplimentare, în conformitate cu recomandările specifice pentru operatorii economici din amonte, astfel cum sunt formulate în Orientările OCDE privind diligența necesară, precum mina de proveniență a mineralului, locațiile în care mineralele sunt consolidate, comercializate și prelucrate, precum și taxele, tarifele și redevențele plătite;
- (g) în ceea ce privește metalele, stabilesc un sistem de trasabilitate a lanțului de custodie sau a lanțului de aprovizionare care furnizează, pe baza unor documente, următoarele informații:
- (i) descrierea metalului, inclusiv denumirea comercială și tipul acestuia;
 - (ii) numele și adresa furnizorului căruia i s-a adresat importatorul din Uniune;
 - (iii) numele și adresa topitoriilor și a rafinăriilor din lanțul de aprovizionare al importatorului din Uniune;

- (iv) evidența rapoartelor de audit efectuate de terți cu privire la topitorii și la rafinării, dacă este disponibilă, sau dovezi care atestă conformitatea cu un sistem de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare recunoscut de Comisie, în temeiul articolului 8;
- (v) în cazul în care evidența menționată la punctul (iv) nu este disponibilă:
 - țările de proveniență a mineralelor din lanțul de aprovizionare al topitoriilor și rafinăriilor;
 - informații suplimentare, în conformitate cu recomandările specifice pentru operatorii economici din aval formulate în Orientările OCDE menționate anterior, atunci când metalele sunt obținute din minerale care provin din zone de conflict și zone cu risc ridicat sau atunci când importatorul din Uniune a constatat existența altor riscuri în cadrul lanțului de aprovizionare, astfel cum sunt enumerate în Orientările OCDE privind diligența necesară;
- (h) furnizează informații pe baza unor documente, în ceea ce privește subprodusele, începând cu punctul de origine al respectivelor subproduse, și anume punctul separării inițiale a subprodusului respectiv de mineralul sau metalul primar neinclus în domeniul de aplicare a prezentului regulament.

Articolul 5
Obligații privind gestionarea riscurilor

- (1) Importatorii din Uniune de minerale:
- (a) identifică și evaluează riscurile de impacturi negative din lanțul lor de aprovizionare, pe baza informațiilor furnizate în temeiul articolului 4, în raport cu standardele prevăzute în politica lor privind lanțul de aprovizionare, în conformitate cu anexa II și cu recomandările privind diligența necesară din Orientările OCDE privind diligența necesară;
 - (b) pun în aplicare o strategie pentru a răspunde riscurilor identificate, concepută astfel încât să prevină sau să diminueze impacturile negative prin
 - (i) raportarea rezultatelor evaluării riscurilor din cadrul lanțului de aprovizionare către personalul de conducere desemnat în acest scop, în cazul în care importatorul din Uniune nu este o persoană fizică;
 - (ii) adoptarea de măsuri de gestionare a riscurilor în conformitate cu anexa II și cu recomandările privind diligența necesară din Orientările OCDE privind diligența necesară, ținând seama de capacitatea acestora de a influența și, dacă este necesar, de a lua măsuri pentru a exercita presiune asupra furnizorilor care pot să prevină sau să diminueze în modul cel mai eficace riscul identificat, făcând posibilă, după caz:
 - continuarea comercializării concomitent cu depunerea unor eforturi măsurabile de diminuare a riscurilor;

- suspendarea temporară a comercializării în timp ce se depun eforturi măsurabile continue de diminuare a riscurilor; sau
- încetarea angajamentului cu un furnizor după încercări eșuate de diminuare a riscurilor;

(iii) punerea în aplicare a unui plan de gestionare a riscurilor; monitorizarea și înregistrarea eforturilor depuse pentru atenuarea riscurilor; raportarea către personalul de conducere desemnat în acest scop, în cazul în care importatorul din Uniune nu este o persoană fizică; și analizarea posibilității de suspendare sau de încetare a angajamentului cu un furnizor după încercări eșuate de atenuare a riscurilor;

(iv) efectuarea de evaluări suplimentare ale riscurilor și ale faptelor pentru riscurile care trebuie diminuate sau în urma unor modificări ale circumstanțelor.

- (2) În cazul în care un importator din Uniune de minerale depune eforturi de diminuare a riscurilor în timp ce continuă comercializarea sau în timp ce suspendă temporar comercializarea, acesta se consultă cu furnizorii și cu părțile interesate afectate, inclusiv cu autoritățile guvernamentale centrale și locale, cu organizațiile internaționale sau ale societății civile și cu părțile terțe afectate, convenind asupra unei strategii pentru o diminuare măsurabilă a riscurilor în planul de gestionare a riscurilor.
- (3) Pentru a elabora strategii de diminuare sensibile la aspecte legate de conflicte și de risc ridicat în planul de gestionare a riscurilor, importatorii din Uniune de minerale se bazează pe măsurile și pe indicatorii prevăzuți în anexa III la Orientările OCDE privind diligența necesară și măsoară îmbunătățirile progresive.

- (4) Importatorii din Uniune de metale identifică și evaluează, în conformitate cu anexa II la Orientările OCDE privind diligența necesară și cu recomandările specifice stabilite în orientările respective, riscurile din cadrul lanțului lor de aprovizionare utilizând, în acest scop, rapoartele de audit disponibile efectuate de terți privind topitoriile și rafinăriile din respectivul lanț de aprovizionare și evaluând, după caz, practicile privind diligența necesară ale respectivelor topitorii și rafinării. Rapoartele de audit respective respectă cerințele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din prezentul regulament. În cazul în care aceste rapoarte de audit efectuate de terți nu sunt puse la dispoziție de topitoriile sau rafinăriile din lanțul lor de aprovizionare, importatorii din Uniune de metale identifică și evaluează riscurile din lanțul de aprovizionare al acestora în cadrul propriului lor sistem de gestionare a riscurilor. În astfel de cazuri, importatorii din Uniune de metale realizează audituri ale propriului lor sistem de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare prin intermediul unei părți terțe independente în conformitate cu articolul 6 din prezentul regulament.
- (5) Importatorii din Uniune de metale, atunci când nu sunt persoane fizice, raportează rezultatele evaluării riscurilor menționate la alineatul (4) personalului de conducere al acestora desemnat în acest scop și pun în aplicare o strategie pentru a răspunde riscurilor identificate, concepută astfel încât să prevină sau să diminueze impacturile negative, în conformitate cu anexa II la Orientările OCDE privind diligența necesară și cu recomandările specifice stabilite în orientările respective.

Articolul 6

Obligații privind auditul efectuat de o parte terță

- (1) Importatorii din Uniune de minerale sau de metale efectuează audituri prin intermediul unei părți terțe (denumite în continuare „audit efectuat de un terț”).

Auditul efectuat de un terț:

- (a) include în sfera auditului toate activitățile, procesele și sistemele importatorului Uniunii folosite pentru a pune în aplicare diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare cu privire la minerale sau la metale, inclusiv sistemul de gestionare al importatorului din Uniune, gestionarea riscurilor și divulgarea informațiilor în conformitate cu articolele 4, 5 și, respectiv, 7;
 - (b) are drept obiectiv stabilirea conformității practicilor importatorului Uniunii cu privire la diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare cu articolele 4, 5 și 7;
 - (c) formulează recomandări adresate importatorului din Uniune cu privire la modul în care acesta își poate îmbunătăți practicile cu privire la diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare; și
 - (d) respectă principiile de audit referitoare la independență, competență și răspundere, astfel cum sunt stabilite în Orientările OCDE privind diligența necesară.
- (2) Importatorii din Uniune de metale sunt scutiți de obligația de audituri efectuate de terți e prevăzute la alineatul (1), cu condiția prezentării unor dovezi concludente, inclusiv a unor rapoarte de audit elaborate de terți, care să demonstreze că toate topitoriile și rafinăriile din lanțul lor de aprovizionare se conformează dispozițiilor prezentului regulament.

Se consideră că cerința privind furnizarea unor dovezi concludente este îndeplinită în cazul în care importatorii de metale din Uniune demonstrează că se aprovizionează exclusiv de la topitorii și rafinării incluse pe lista elaborată de Comisie în conformitate cu articolul 9.

Articolul 7
Obligații de informare

- (1) Importatorii din Uniune de minerale sau metale pun la dispoziția autorității competente din statul membru în cauză orice audit efectuat de un terț în conformitate cu articolul 6 sau dovezi care atestă conformitatea cu un sistem de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare recunoscut de Comisie în temeiul articolului 8.
- (2) Importatorii din Uniune de minerale sau de metale pun la dispoziția cumpărătorilor lor imediați din aval toate informațiile obținute și menținute în conformitate cu sistemul lor de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare, ținând seama în mod corespunzător de secretul profesional și de alte aspecte legate de concurență.
- (3) Importatorii din Uniune de minerale sau metale raportează anual în mod public, pe o scară cât mai largă, inclusiv pe internet, cu privire la politicile și la practicile lor privind diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare pentru o aprovizionare responsabilă.
Respectivul raport trebuie să prezinte măsurile adoptate de aceștia pentru a-și respecta obligațiile în ceea ce privește sistemul lor de gestionare, în conformitate cu articolul 4 și, respectiv, în ceea ce privește gestionarea riscurilor, în conformitate cu articolul 5, și să includă un raport de sinteză al auditurilor efectuate de părți terțe, care să precizeze numele auditorului, ținând seama de secretul profesional și de alte aspecte legate de concurență.

- (4) În cazul în care un importator din Uniune poate determina în mod rezonabil că metalele provin numai din surse reciclate sau deșeuri, aceasta, ținând seama în mod corespunzător de secretul profesional și de alte aspecte legate de concurență:
- (a) își face publică constatarea; și
 - (b) descrie într-un mod suficient de detaliat măsurile privind diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare pe care le-a aplicat pentru a face constatarea respectivă.

Articolul 8

Recunoașterea sistemelor de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare

- (1) Guvernele, asociațiile sectoriale și grupările de organizații interesate care au instituit sisteme de diligență necesară (denumite în continuare „titulari”) pot solicita Comisiei recunoașterea de către aceasta a sistemelor de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare pe care le dezvoltă și le supraveghează. Respectiva solicitare trebuie să fie susținută de dovezi și informații adecvate.
- (2) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 19, acte delegate care completează prezentul regulament prin care se stabilesc metodologia și criteriile care permit Comisiei să evalueze în ce măsură sistemele de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare facilitează îndeplinirea de către operatorii economici a cerințelor prezentului regulament și care permit Comisiei recunoașterea acestor sisteme.

- (3) Atunci când, pe baza dovezilor și a informațiilor furnizate în conformitate cu alineatul (1) și utilizând metodologia și criteriile de recunoaștere menționate la alineatul (2), Comisia stabilește că un sistem de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare permite importatorului din Uniune de minerale și metale, atunci când este implementat efectiv, să respecte prezentul regulament, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care acordă sistemului respectiv recunoașterea echivalenței cu cerințele prezentului regulament. Secretariatul OCDE este consultat, după caz, înainte de adoptarea unor astfel de acte de punere în aplicare.

Atunci când adoptă o decizie privind recunoașterea unui sistem de diligență necesară, Comisia ține seama de diversele practici sectoriale vizate de sistemul respectiv și ia în considerare, de asemenea, abordarea și metoda bazată pe riscuri utilizată de sistemul respectiv pentru a identifica zonele de conflict și zonele cu risc ridicat, precum și lista conținând rezultatele acestei selecții. Lista conținând rezultatele selecției este făcută publică de către titular.

Actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf din prezentul alineat sunt adoptate în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2).

- (4) Comisia verifică, în mod periodic, după caz, dacă sistemele recunoscute de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare îndeplinesc în continuare criteriile pe baza cărora s-a adoptat decizia de recunoaștere a echivalenței, în conformitate cu alineatul (3).
- (5) Titularul unui sistem de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare pentru care a fost acordată recunoașterea echivalenței în conformitate cu alineatul (3) informează Comisia, fără întârziere, cu privire la orice modificări sau actualizări ale sistemului respectiv.

- (6) În cazul în care există dovezi cu privire la cazuri repetate sau semnificative de neîndeplinire a cerințelor prezentului regulament de către operatorii economici care pun în aplicare un sistem recunoscut în conformitate cu alineatul (3), Comisia realizează o analiză, consultându-se cu titularul sistemului recunoscut, pentru a stabili dacă respectivele cazuri sunt legate de anumite deficiențe ale sistemului.
- (7) În cazul în care Comisia constată faptul că un sistem recunoscut de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare încalcă dispozițiile prezentului regulament sau prezintă anumite deficiențe, Comisia îi poate acorda titularului un interval de timp corespunzător pentru a pune în aplicare acțiuni de remediere.
- În cazul în care titularul refuză sau nu este în măsură să întreprindă acțiunile de remediere necesare, iar Comisia stabilește că încălcările sau deficiențele menționate la primul paragraf din prezentul alineat compromit capacitatea de a respecta dispozițiile prezentului regulament a importatorului Uniunii care pune în aplicare un sistem de diligență necesară sau atunci când cazuri repetate sau semnificative de nerespectare a normelor de către operatorii economici care pun în aplicare un sistem de diligență necesară sunt datorate deficiențelor sistemului, Comisia adoptă un act de punere în aplicare în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2) prin care retrage recunoașterea sistemului respectiv.
- (8) Comisia instituie un registru al sistemelor recunoscute de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare și asigură actualizarea acestuia. Acest registru este pus la dispoziția publicului pe internet.

Articolul 9

Lista cu topitoriile și rafinăriile responsabile de la nivel mondial

- (1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care elaborează sau modifică lista cu denumirile și adresele topitoriilor și rafinăriilor responsabile de la nivel mondial.

La elaborarea listei respective sunt luate în considerare topitoriile și rafinăriile responsabile de la nivel mondial care aplică sisteme de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare recunoscute de Comisie în conformitate cu articolul 8, precum și informațiile furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 17 alineatul (1).

- (2) Comisia depune toate eforturile necesare pentru a identifica topitoriile și rafinăriile prevăzute în lista menționată la alineatul (1) de la prezentul articol care se aprovizionează, cel puțin parțial, din zone de conflict și zone cu risc ridicat, în special pe baza informațiilor furnizate de titularii de sisteme de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare recunoscute în temeiul articolului 8.
- (3) Comisia elaborează sau modifică lista utilizând modelul din anexa II și în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2). Secretariatul OCDE este consultat, după caz, înainte de adoptarea listei respective.
- (4) Prin intermediul unui act de punere în aplicare, Comisia elimină din listă denumirile și adresele topitoriilor sau rafinăriilor care nu mai sunt recunoscute drept responsabile pe baza informațiilor transmise în conformitate cu articolul 8 și cu articolul 17 alineatul (1). Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2).
- (5) Comisia actualizează și publică, în timp util, inclusiv pe internet, informațiile incluse pe lista topitoriilor și rafinăriilor responsabile de la nivel mondial.

Articolul 10

Autoritățile competente din statele membre

- (1) Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente responsabile cu aplicarea prezentului regulament.

Statele membre informează Comisia cu privire la denumirea și adresa autorităților competente până la ... [șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament]. Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificare apărută în denumirea sau adresa autorităților competente.

- (2) Comisia publică, inclusiv pe internet, o listă cu autoritățile competente utilizând modelul din anexa III. Comisia asigură actualizarea respectivei liste.
- (3) Autoritățile competente ale statelor membre au responsabilitatea de a garanta punerea în aplicare efectivă și uniformă a prezentului regulament pe teritoriul Uniunii.

Articolul 11

Verificări ex post ale importatorilor din Uniune

- (1) Autoritățile competente ale statelor membre au responsabilitatea de a efectua verificări *ex post* adecvate pentru a garanta faptul că importatorii din Uniune de minerale sau de metale respectă obligațiile stabilite la articolele 4-7.

- (2) Verificările *ex-post* menționate la alineatul (1) se efectuează adoptând o abordare bazată pe riscuri și, de asemenea, atunci când o autoritate competentă se află în posesia unor informații relevante, inclusiv pe baza unor preocupări fundamentate exprimate de părți terțe, cu privire la conformitatea unui importator al Uniunii cu prezentul regulament.
- (3) Verificările *ex post* menționate la alineatul (1) includ, printre altele:
- (a) examinarea punerii în aplicare de către importatorul din Uniune a obligațiilor privind diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare prevăzute de prezentul regulament, inclusiv în ceea ce privește sistemul de gestionare, gestionarea riscurilor, auditul efectuat de o parte terță independentă și divulgarea informațiilor;
 - (b) examinarea documentelor și a evidențelor care demonstrează conformitatea adecvată cu obligațiile privind diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare menționate la litera (a);
 - (c) examinarea obligațiilor de audit în conformitate cu sfera, obiectivul și principiile stabilite la articolul 6.

Verificările *ex post* menționate la alineatul (1) ar trebui să includă inspecții la fața locului, inclusiv la sediul importatorului din Uniune.

- (4) Importatorii din Uniune oferă toată asistența necesară pentru a facilita efectuarea verificărilor *ex post* menționate la alineatul (1), în special în ceea ce privește accesul la sedii și prezentarea documentelor și a evidențelor.

- (5) Pentru a asigura claritatea sarcinilor îndeplinite de autoritățile competente ale statelor membre și consecvența acțiunilor întreprinse de acestea, Comisia elaborează orientări fără caracter obligatoriu sub forma unui manual care prezintă în mod detaliat modul de desfășurare a verificărilor *ex post* efectuate de autoritățile competente ale statelor membre în conformitate cu alineatul (1). Aceste orientări includ, dacă este cazul, modele ale documentelor relevante, pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 12

Evidența verificărilor ex post ale importatorilor din Uniune

Autoritățile competente ale statelor membre mențin o evidență a tuturor verificărilor menționate la articolul 11 alineatul (1), indicând, în special, natura și rezultatele unor astfel de verificări, precum și o evidență a eventualelor înștiințări privind acțiunile de remediere emise în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

Evidența verificărilor *ex post* menționate la articolul 11 alineatul (1) se păstrează pentru o perioadă de cel puțin cinci ani.

Articolul 13

Cooperarea și schimbul de informații

- (1) Autoritățile competente ale statelor membre fac schimb de informații, inclusiv cu autoritățile lor vamale respective, cu privire la aspectele legate de diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare și de verificările *ex post* efectuate.
- (2) Autoritățile competente ale statelor membre fac schimb de informații cu autoritățile competente din celelalte state membre și cu Comisia cu privire la deficiențele detectate cu ocazia verificărilor *ex post* menționate la articolul 11 alineatul (1) și cu privire la normele aplicabile în cazul încălcărilor în conformitate cu articolul 16.

- (3) Cooperarea menționată la alineatele (1) și (2) se efectuează cu respectarea deplină a Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹ și a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului² în ceea ce privește protecția datelor, precum și a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 în ceea ce privește divulgarea informațiilor confidențiale.

Articolul 14

Orientări

- (1) Pentru a oferi claritate, certitudine și consecvență practicilor operatorilor economici, în special IMM-urilor, Comisia, în colaborare cu Serviciul European de Acțiune Externă și OCDE, pregătește orientări neobligatorii sub forma unui manual pentru operatorii economici, în care prezintă modalitatea optimă de aplicare a criteriilor utilizate pentru a identifica zonele de conflict și zonele cu risc ridicat. Acest manual se bazează pe definiția zonelor de conflict și a zonelor cu risc ridicat, astfel cum este stabilită la articolul 2 litera (f) din prezentul regulament și ia în considerare Orientările OCDE privind diligența necesară în acest domeniu, inclusiv alte riscuri aferente lanțului de aprovizionare care sunt identificate prin semnale de alertă („red flags”), astfel cum sunt definite în suplimentele relevante care însoțesc orientările menționate.

¹ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

² Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (2) Comisia recurge la expertiză externă pentru a obține informațiile necesare cu scopul de a stabili o listă indicativă, neexhaustivă și actualizată în mod periodic a zonelor de conflict și a zonelor cu risc ridicat. Respectiva listă se bazează pe rezultatele obținute în urma unei analize a manualului menționat la alineatul (1) efectuate de către experți externi și pe informațiile existente furnizate, inter alia, de mediul academic și de sistemele de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare. Importatorii din Uniune care se aprovizionează din zone care nu sunt incluse în lista susmenționată rămân responsabili pentru îndeplinirea obligațiilor privind diligența necesară prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 15

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Acest comitet reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care avizul comitetului trebuie să fie obținut prin procedură scrisă, această procedură se încheie fără rezultat dacă, în termenul pentru prezentarea avizului, președintele comitetului ia o decizie în acest sens sau acest lucru este solicitat de majoritatea simplă în cadrul comitetului.

Articolul 16

Norme aplicabile în cazul încălcărilor

- (1) Statele membre prevăd normele aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament.
- (2) Statele membre notifică Comisiei normele menționate la alineatul (1) și, fără întârziere, orice modificare ulterioară adusă acestora.
- (3) În cazul unei încălcări a prezentului regulament, autoritățile competente din statele membre emit o înștiințare privind acțiunile de remediere care trebuie întreprinse de către importatorul din Uniune.

Articolul 17

Raportare și revizuire

- (1) Până la data de 30 iunie a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament făcând referire, în special, la înștiințările privind acțiunile de remediere emise de autoritățile lor competente în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) și la auditurile efectuate de terți puse la dispoziție în conformitate cu articolul 7 alineatul (1).

- (2) Până la 1 ianuarie 2023 și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia revizuieste funcționarea și eficacitatea prezentului regulament. Această revizuire va avea în vedere impactul la nivel local al regulamentului, inclusiv în ceea ce privește promovarea și costurile aprovizionării responsabile cu minerale incluse în domeniul de aplicare al acestuia din zone de conflict și zone cu risc ridicat, precum și impactul regulamentului asupra operatorilor economici din Uniune, inclusiv asupra IMM-urilor, și, totodată, măsurile de însoțire menționate în Comunicarea comună din 5 martie 2014. Comisia discută conținutul raportului elaborat în urma procesului de revizuire cu Parlamentul European și cu Consiliul. Revizuirea include o evaluare independentă a ponderii reprezentate de totalitatea operatorilor economici din aval din Uniune ale căror lanțuri de aprovizionare includ staniul, tantulul, tungstenul sau aurul și care au instituit sisteme de diligență necesară. În cadrul procesului de revizuire se evaluează gradul de adecvare și punerea în aplicare a acestor sisteme de diligență necesară și impactul la nivel local al sistemului Uniunii, precum și măsura în care este necesară introducerea unor măsuri obligatorii suplimentare pentru a asigura faptul că efectul de pârghie de care dispune piața Uniunii în ansamblul său asupra lanțului responsabil de aprovizionare cu minerale de la nivel mondial este suficient.
- (3) Pe baza rezultatelor revizuirii menționate la alineatul (2), Comisia evaluează dacă autorităților competente ale statelor membre ar trebui să li se confere competența de a impune sancțiuni importatorilor din Uniune în cazul nerespectării repetate a obligațiilor prevăzute de prezentul regulament. Dacă este cazul, Comisia poate prezenta Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă pe această temă.

Articolul 18

Metodologia de calculare a pragurilor

În absența unei dispoziții contrare în prezentul regulament, pe baza informațiilor vamale furnizate la cererea Comisiei de către statele membre cu privire la volumele importurilor anuale pe teritoriile lor respective, per importator din Uniune și per cod din Nomenclatorul combinat inclus în anexa I, Comisia selectează cel mai ridicat volum al importurilor anuale per importator și per cod al Nomenclatorului combinat, echivalent cu cel puțin 95 % din volumul anual total al importurilor în Uniune de produse identificate prin respectivul cod din Nomenclatorul combinat, acesta constituind noul prag înscris în anexa I. În realizarea acestei selecții, Comisia se bazează pe informațiile privind importurile per importator al Uniunii furnizate de statele membre cu privire la cei doi ani anteriori.

Articolul 19

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 1 alineatele (4) și (5) și la articolul 8 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (5) și la articolul 8 alineatul (2) se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatele (4) și (5) și la articolul 8 alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe precizate în decizia respectivă. Decizia produce efecte începând din ziua care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1 alineatul (4) și (5) și al articolului 8 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 20

Intrarea în vigoare și data aplicării

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Cu excepția dispozițiilor prevăzute la alineatul (3), prezentul regulament se aplică de la ... [o lună de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- (3) Articolul 1 alineatul (5), articolul 3 alineatele (1) și (2), articolele 4-7, articolul 8 alineatele (6) și (7), articolul 10 alineatul (3), articolul 11 alineatele (1)-(4), articolul 12, articolul 13, articolul 16 alineatul (3) și articolul 17 se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Lista mineralelor și metalelor incluse în domeniul de aplicare a Regulamentului (UE) 2017/...⁺,
clasificate în conformitate cu Nomenclatura combinată

Partea A: Minerale

Descriere	Cod NC	Subdiviziune a TARIC	Prag de volum (kg)
Minereuri de staniu și concentratele lor	2609 00 00		5 000
Minereuri de tungsten și concentratele lor	2611 00 00		250 000
Minereuri de tantal sau niobiu și concentratele lor	ex 2615 90 00	10	se aplică articolul 1 alineatul (4) și articolul 18
Minereuri de aur și concentratele lor	ex 2616 90 00	10	se aplică articolul 1 alineatul (4) și articolul 18
Aur, sub formă brută sau semiprelucrată sau sub formă de pulbere cu o concentrație de aur mai mică de 99,5 % și care nu a trecut prin etapa de rafinare	ex 7108 ¹		100

⁺ JO: a se introduce numărul prezentului regulament.

¹ În scopul modificării acestui prag, valoarea volumului importurilor obținută prin aplicarea metodologiei și a criteriilor menționate la articolul 18 va constitui noul prag pentru ambele linii tarifare incluse în anexa I și identificate anterior prin codul NC 7108.

Partea B: Metale

Descriere	Cod NC	Subdiviziune a TARIC	Prag de volum (kg)
Oxizi și hidroxizi de tungsten	2825 90 40		100 000
Oxizi și hidroxizi de staniu	ex 2825 90 85	10	se aplică articolul 1 alineatul (4) și articolul 18
Cloruri de staniu	2827 39 10		10 000
Tungstați	2841 80 00		100 000
Tantalați	ex 2841 90 85	30	se aplică articolul 1 alineatul (4) și articolul 18
Carburi de tungsten	2849 90 30		10 000
Carburi de tantal	ex 2849 90 50	10	se aplică articolul 1 alineatul (4) și articolul 18
Aur, sub formă brută sau semiprelucrată sau sub formă de pulbere cu o concentrație de aur de 99,5 % sau mai ridicată și care a trecut prin etapa de rafinare	ex 7108 ¹		100
Ferotungsten și ferosiliciu- tungsten	7202 80 00		25 000
Staniu, sub formă brută	8001		100 000
Bare, tije, profile și sârmă din staniu	8003 00 00		1 400
Alte articole din staniu	8007 00		2 100

¹ În scopul modificării acestui prag, valoarea volumului importurilor obținută prin aplicarea metodologiei și a criteriilor menționate la articolul 18 va constitui noul prag pentru ambele linii tarifare incluse în anexa I și identificate anterior prin codul NC 7108.

Descriere	Cod NC	Subdiviziune a TARIC	Prag de volum (kg)
Pulberi de tungsten	8101 10 00		2 500
Tungsten sub formă brută, inclusiv barele și tijele simplu obținute prin sinterizare	8101 94 00		500
Sârmă de tungsten	8101 96 00		250
Bare și tije din tungsten, altele decât cele simplu obținute prin sinterizare, profile, table, benzi și folii și alte articole din tungsten	8101 99		350
Tantal sub formă brută, inclusiv barele și tijele simplu obținute prin sinterizare; pulberi	8103 20 00		2 500
Bare și tije din tantal, altele decât cele simplu obținute prin sinterizare, profile, sârme, table, benzi și folii și alte articole din tantal	8103 90		150

ANEXA II

Modelul listei cu topitoriile și rafinăriile responsabile de la nivel mondial prevăzute la articolul 9

Coloana A: Denumirea topitoriilor și a rafinăriilor în ordine alfabetică
Coloana B: Adresa topitoriei sau a rafinăriei
Coloana C: (*) indicator al faptului dacă topitoria sau rafinăria se aprovizionează cu minerale provenind din zone de conflict și zone cu risc ridicat

A	B	C
---	---	---

ANEXA III

Modelul listei cu autoritățile competente din statele membre prevăzute la articolul 10

Coloana A: Numele statelor membre în ordine alfabetică
Coloana B: Denumirea autorității competente
Coloana C: Adresa autorității competente

A	B	C
---	---	---
